

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2023 m. birželio 1 d.
(OR. en)

Tarpinstitucinė byla:
2023/0172 (COD)

10103/23
ADD 1

TRANS 217
MAR 77
CODEC 1008
IA 128
OMI 45

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
gavimo data:	2023 m. birželio 1 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generalinei sekretorei Thérèse BLANCHET
Komisijos dok. Nr.:	COM(2023) 272 final - ANNEX
Dalykas:	Pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2009/21/EB dėl vėliavos valstybės reikalavimų laikymosi, PRIEDAS

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2023) 272 final - ANNEX.

Priedama: COM(2023) 272 final - ANNEX

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2023 06 01
COM(2023) 272 final

ANNEX

PRIEDAS

prie

pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos

**kuria iš dalies keičiama Direktyva 2009/21/EB dėl vėliavos valstybės reikalavimų
laikymosi**

{SEC(2023) 210 final} - {SWD(2023) 165 final} - {SWD(2023) 166 final}

PRIEDAS

„PRIEDAS

Rezoliucija A.1070(28)

(priimta 2013 m. gruodžio 4 d.)

IMO PRIEMONIŲ ĮGYVENDINIMO KODEKSAS (III KODEKSAS)

1 DALIS. BENDROSIOS SRITYS

Tikslas

1. Šio kodekso tikslas – užtikrinti didesnę tarptautinę jūrų saugą ir geriau apsaugoti jūrų aplinką bei padėti valstybėms įgyvendinti organizacijos priemonės.
2. Skirtingos valstybės naudosis šiuo kodeksu pagal aplinkybes ir turėtų būti įpareigosios įgyvendinti tik tas priemonės, kurių susitariančiosios vyriausybės ar šalys jos yra. Priklausomai nuo geografinių ir kitokių aplinkybių, kai kurioms valstybėms gali būti svarbesnė vėliavos valstybės nei uosto ar pakrantės valstybės funkcija, o kitoms būtų svarbesnė pakrantės arba uosto valstybės nei vėliavos valstybės funkcija.

Strategija

3. Siekiant šio kodekso tikslo, valstybei rekomenduojama:
 - .1 parengti bendrą strategiją siekiant užtikrinti, kad būtų vykdomi jos, kaip vėliavos, uosto ir pakrantės valstybės, tarptautiniai įsipareigojimai ir pareigos;
 - .2 nustatyti metodiką, skirtą stebėti ir vertinti, ar strategija užtikrinamas veiksmingas atitinkamų tarptautinių privalomų priemonių įgyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas, ir
 - .3 nuolat peržiūrėti strategiją, kad būtų pasiekti, išlaikyti ir gerinami bendri organizaciniai veiklos rezultatai ir vėliavos, uosto ir pakrantės valstybės pajėgumai.

Bendrosios aplinkybės

4. Pagal bendrąsias sutarčių teisės ir IMO konvencijų nuostatas valstybės turėtų būti atsakingos už įstatymų ir kitų teisės aktų paskelbimą ir visų kitų veiksmų, kurių gali prireikti, kad šios priemonės būtų visapusiškai ir iki galo įgyvendintos, siekiant užtikrinti žmogaus gyvybės apsaugą jūroje ir jūrų aplinkos apsaugą.
5. Įdamosi priemonių sustabdyti, sumažinti ir kontroliuoti jūros aplinkos taršą, valstybės turėtų veikti taip, kad žala arba pavojai tiesiogiai arba netiesiogiai nebūtų perkeltami iš vienos zonos į kitą arba vienokia tarša nevirstų kitokia tarša.

Taikymo sritis

6. Į kodeksą siekiama įtraukti tuos aspektus, kurie yra būtini, kad susitariančioji vyriausybė arba šalis galėtų visapusiškai ir iki galo įgyvendinti taikytinų tarptautinių priemonių, kurių susitariančioji vyriausybė arba šalis ji yra, nuostatas, susijusias su:

- .1 žmogaus gyvybės apsauga jūroje;
- .2 taršos iš laivų prevencija;
- .3 jūrinių rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvais;
- .4 laivų krovinine vaterlinija;
- .5 laivų matmenų nustatymu ir
- .6 taisyklėmis, padedančiomis išvengti susidūrimų jūroje.

7. Rengiant politiką, teisės aktus, susijusias taisykles ir reglamentus bei administracines procedūras, skirtas šiems valstybės įsipareigojimams ir pareigoms įgyvendinti ir jų vykdymui užtikrinti, reikėtų apsvarstyti šias sritis ir į jas atsižvelgti:

- .1 jurisdikcija;
- .2 organizacija ir institucija;
- .3 įstatymai, taisyklės ir kiti teisės aktai;
- .4 taikytinų tarptautinių privalomų priemonių, taisyklių ir kitų teisės aktų paskelbimas;
- .5 vykdymo užtikrinimo priemonės;
- .6 kontrolės, apžiūros, inspektavimo, audito, tikrinimo, patvirtinimo ir sertifikavimo funkcijos;
- .7 pripažintų organizacijų ir paskirtųjų ekspertų atranka, pripažinimas, leidimų jiems suteikimas, įgaliojimų jiems suteikimas ir jų stebėseną (kai tinkama);
- .8 tyrimai, apie kuriuos turi būti pranešta organizacijai, ir
- .9 ataskaitų teikimas organizacijai ir kitoms administracijoms.

Pradiniai veiksmai

8. Kai valstybės atžvilgiu įsigalioja nauja arba iš dalies pakeista organizacijos priemonė, tos valstybės vyriausybė turėtų turėti galimybę įgyvendinti ir vykdyti šio dokumento nuostatas per atitinkamus nacionalinės teisės aktus ir sukurti reikalingą įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo infrastruktūrą. Tai reiškia, kad valstybės vyriausybė turėtų turėti:

- .1 galimybę skelbti įstatymus, kuriais užtikrinama veiksminga jurisdikcija, kurioje yra laivai, plaukiojantys su tos valstybės vėliava, ir administracinių, techninių ir socialinių klausimų kontrolė, o taip pat sukuriamas bendrųjų reikalavimų, skirtų registrams, laivų inspektavimams, saugos ir taršos prevencijos įstatymams, kurie taikomi tokiems laivams, ir su tuo susijusių taisyklių rengimo teisinis pagrindas;
- .2 teisinį pagrindą nacionalinės teisės aktams įgyvendinti, įskaitant atitinkamus tyrimo ir baudžiamuosius procesus, ir
- .3 pakankamai personalo, turinčio jūrų srities kvalifikaciją, kuris padėtų skelbti reikalingus nacionalinės teisės aktus ir laikytis visų valstybės įsipareigojimų, įskaitant ataskaitų, kurių reikalaujama atitinkamose konvencijose, rengimą.

Informacijos teikimas

9. Valstybė turėtų pranešti apie 3 punkte nurodytą savo strategiją, įskaitant informaciją apie nacionalinės teisės aktus, visoms suinteresuotosioms šalims.

Įrašai

10. Turėtų būti daromi ir atnaujinami reikiami įrašai, siekiant pateikti įrodymus, kad valstybė laikosi reikalavimų ir veiksmingai vykdo veiklą. Įrašai turėtų būti aiškiai įskaitomi, lengvai atpažįstami ir lengvai surandami. Turėtų būti nustatyta dokumentais pagrįsta tvarka, kurioje apibrėžiama įrašų atpažinimo, laikymo, apsaugos, suradimo, laikymo laiko ir tvarkymo reikalinga kontrolė.

Gerinimas

11. Valstybės turėtų nuolatos gerinti priemonių, kurių imamasi šių konvencijų ir protokolų, kuriuos jos priėmė, vykdymui užtikrinti, tinkamumą. Šiuo tikslu turėtų būti kruopščiai ir veiksmingai taikomi atitinkami nacionalinės teisės aktai, užtikrinamas jų įgyvendinimas ir stebima, kaip jų laikomasi.

12. Valstybė turėtų puoselėti tokias sąlygas, kurios suteiktų galimybių pagerinti jūrų saugos ir aplinkos apsaugos veiklos rezultatus, be kita ko, pasitelkdama:

- .1 nuolatinio mokymo programas, susijusias su sauga ir taršos prevencija;
- .2 regionines ir nacionalines saugos ir taršos prevencijos pratybas, kuriose dalyvauja įvairios su jūros sritimi susijusios nacionalinės, regioninės ir tarptautinės organizacijos, bendrovės ir jūrininkai, ir
- .3 laivybos bendrovėms ir jūrininkams skirtų atlygio ir paskatų mechanizmų taikymą siekiant pagerinti saugą ir taršos prevenciją.

13. Be to, valstybė turėtų imtis veiksmų, siekdama nustatyti ir pašalinti bet kokias neatitikties atvejų priežastis ir taip užkirsti kelią neatitikties atvejų pasikartojimui, pavyzdžiui:

- .1 peržiūrėti ir analizuoti neatitikties atvejus;
- .2 įgyvendinti reikalingus taisomuosius veiksmus ir
- .3 peržiūrėti taikytus taisomuosius veiksmus.

14. Valstybė turėtų nustatyti veiksmus, kurių reikia galimų neatitikties atvejų priežastims pašalinti, siekdama užkirsti kelią tokiems atvejams.

2 DALIS. VĖLIAVOS VALSTYBĖS

15. Siekdamas veiksmingai vykdyti pareigas ir įsipareigojimus, vėliavos valstybės turėtų:

- .1 įgyvendinti politikos kryptis, priimdamos nacionalinės teisės aktus ir gaires, kurie padėtų įgyvendinti visų saugos ir taršos prevencijos konvencijų ir protokolų, kurių šalys jos yra, reikalavimus ir užtikrinti jų įgyvendinimą, ir
- .2 skirti savo administracijų pareigūnams pareigas, kurias atlikdami jie turėtų, jei reikia, atnaujinti ir persvarstyti atitinkamas priimtas politikos kryptis.

16. Vėliavos valstybė turėtų nustatyti išteklius ir procesus, kuriuos naudodama galėtų vykdyti saugos ir aplinkos apsaugos programą, kurią turėtų sudaryti bent jau šie punktai:

- .1 administraciniai nurodymai, pagal kuriuos įgyvendinamos taikytinos tarptautinės normos ir taisyklės, taip pat rengiamos ir skelbiamos reikiamos aiškinamosios nacionalinės taisyklės, įskaitant liudijimus, išduotus klasifikacinės bendrovės, kuri yra pripažinta vėliavos valstybės pagal SOLAS konvencijos XI-1 skyriaus 1 taisyklę ir kurios liudijimo vėliavos valstybė reikalauja, norėdama įsitikinti, kad laikomasi laivo konstrukcijos ir mechaninės bei elektros įrangos reikalavimų ir (arba) kitų

tarptautinės konvencijos, kurios šalis yra vėliavos valstybė, reikalavimų ar nacionalinių pačios vėliavos valstybės taisyklių reikalavimų;

.2 atitiktis privalomų taikytinų tarptautinių priemonių reikalavimams, naudojant audito ir inspektavimo programą, nepriklausančią jokioms administracinėms įstaigoms, kurios išduoda reikalingus liudijimus ir atitinkamus dokumentus, ir (arba) nepriklausančią jokioms įstaigoms, kurioms vėliavos valstybė yra perdavusi įgaliojimus išduoti reikalingus liudijimus ir atitinkamus dokumentus;

.3 atitiktis reikalavimams, susijusiems su tarptautiniais jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvais. Be kita ko, tai apima:

.1 jūrininkų rengimą, kvalifikacijos vertinimą ir atestavimą;

.2 liudijimus ir patvirtinimus, kuriuose tiksliai nurodoma jūrininkų kvalifikacija, vartojant atitinkamą terminologiją ir terminus, kurie yra tokie patys kaip ir terminai, naudojami saugaus įgulos komplektavimo dokumente, išduotame laivui;

.3 bet kokios avarijos, apie kurią pranešta, kurią sukėlė veiksmai arba aplaidumas ir kuri gali kelti tiesioginį pavojų gyvybės arba nuosavybės saugai jūroje arba jūros aplinkoje, nešališką tyrimą, kurį atlieka valstybės išduotų liudijimų ar patvirtinimų turėtojai;

.4 valstybės išduotų liudijimų ar patvirtinimų atšaukimo, laikino sustabdymo ar panaikinimo, kai tai pateisinama ir būtina siekiant užkirsti kelią sukčiavimui, tvarką ir

.5 administracinę tvarką, apimančią mokymo, vertinimo ir atestavimo veiklą, vykdomą pagal kitos valstybės kompetenciją; tai tvarka, kai vėliavos valstybė prisiima atsakomybę užtikrinti kapitonų, pareigūnų ir kitų jūrininkų, tarnaujančių laivuose, kuriems suteikta teisė plaukioti su tos valstybės vėliava, kvalifikaciją;

.4 avarijų tyrimas ir tinkamas bei laiku atliekamas atvejų, kai laivuose nustatomi trūkumai, nagrinėjimas ir

.5 administracijai tinkamų gairių, susijusių su atitinkamose tarptautinėse priemonėse nustatytais reikalavimais, parengimas, pagrindimas dokumentais ir pateikimas.

17. Vėliavos valstybė turėtų užtikrinti, kad laivai, kuriems suteikta teisė plaukioti su jos vėliava, turėtų pakankamą ir veiksmingą suformuotą įgulą, atsižvelgiant į atitinkamas ir esamas priemones, pavyzdžiui, organizacijos priimtus saugaus įgulos komplektavimo principus.

Įgaliojimų perdavimas

18. Vėliavos valstybė, įgaliodama pripažintą organizaciją jos vardu atlikti apžiūras, inspektavimus ir auditą, išduoti liudijimus ir dokumentus, žymėti laivus ir atlikti kitą teisės aktų nustatytą darbą, numatytą organizacijos konvencijose arba nacionalinės teisės aktuose – kalbama tik apie laivus, turinčius teisę plaukioti su tos valstybės vėliava, – šiuos įgaliojimus turėtų reguliuoti pagal taikytinus privalomų tarptautinių priemonių reikalavimus tam, kad:

.1 nustatytų, ar pripažinta organizacija turi pakankamų išteklių, atsižvelgiant į techninius, vadovavimo ir mokslinių tyrimų pajėgumus, atlikti jai skirtas užduotis pagal būtiniausius standartus, skirtus pripažintoms organizacijoms, veikiančioms administracijos vardu, nustatytus atitinkamose organizacijos priemonėse;

.2 turėtų pagrindžiamąjį oficialų rašytinį su pripažinta organizacija administracijos sudarytą susitarimą, į kurį būtų įtrauktos bent jau atitinkamose organizacijos priemonėse numatytos sudėtinės dalys, arba lygiavertį teisinį susitarimą, kuris galėtų būti pagrįstas pavyzdiniu susitarimu dėl įgaliojimų suteikimo pripažintoms organizacijoms, veikiančioms administracijos vardu;

.3 paskelbtų specialius nurodymus, kuriuose aprašomi veiksmai, kurių reikia imtis, jeigu nustatoma, kad laivas netinkamas eksploatuoti jūroje, nesukeliant pavojaus laivui arba laive esantiems žmonėms, arba nustatoma, kad jis kelia nepagrįstą grėsmę jūros aplinkai;

.4 suteiktų pripažintai organizacijai visas atitinkamas nacionalinės teisės aktų ir jų aiškinimų priemonės, kuriomis įgyvendinamos konvencijų nuostatos, ir patikslintų, tik jei tai taikoma laivams, turintiems teisę plaukioti su jos vėliava, ar administracijos standartai bet koku atveju neviršija konvencijų reikalavimų, ir

.5 reikalautų, kad pripažinta organizacija tvarkytų įrašus, kuriais remdamasi administracija turėtų duomenis ir galėtų aiškinti taikytinose tarptautinėse priemonėse nustatytus reikalavimus.

19. Jokia vėliavos valstybė neturėtų įgalioti savo pripažintų organizacijų laivams, išskyrus tuos, kurie turi teisę plaukioti su jos vėliava, taikyti bet kokius reikalavimus, susijusius su jų klasifikavimo taisyklėmis, reikalavimais, procedūromis ar kitų teisės aktų nustatytų sertifikavimo procesų atlikimu, viršijančius konvencijos reikalavimus ir privalomas organizacijos priemonės.

20. Vėliavos valstybė turėtų parengti priežiūros programą arba joje dalyvauti ir skirti pakankamai išteklių savo pripažintos (-ų) organizacijos (-ų) stebėsenai ir ryšių su ja (-omis) palaikymui, siekdama užtikrinti visišką savo tarptautinių įsipareigojimų laikymąsi:

.1 pasinaudodama savo įgaliojimais vykdyti pagalbines apžiūras, kuriomis užtikrinama, kad laivai, kurie turi teisę plaukioti su jos vėliava, iš tiesų atitiktų taikytinų tarptautinių priemonių reikalavimus;

.2 vykdydama pagalbines apžiūras, kurios, jos nuomone, yra būtinos siekiant užtikrinti, kad laivai, kurie turi teisę plaukioti su jos vėliava, atitiktų nacionalinius reikalavimus, papildančius privalomus tarptautinius reikalavimus, ir

.3 samdydama personalą, kuris gerai išmano vėliavos valstybės ir pripažintų organizacijų taisykles bei reglamentus ir gali atlikti veiksmingą pripažintų organizacijų priežiūrą.

21. Vėliavos valstybė, skirianti ekspertą (-us), kuris (-ie) atliktų apžiūras, auditus ir inspektavimus jos vardu, turėtų jį (-uos) skirti atitinkamai pagal 18 punkte, ypač .3 ir .4 pastraipose, numatytas gaires.

Įgyvendinimas

22. Vėliavos valstybė turėtų imtis visų reikalingų priemonių, siekdama užtikrinti, kad laivai, kurie turi teisę plaukioti su jos vėliava, arba jos jurisdikcijoje esantys subjektai ir asmenys laikytųsi tarptautinių taisyklių ir standartų tam, kad būtų vykdomi jos tarptautiniai įsipareigojimai. Tarp tokių priemonių, be kita ko, yra:

.1 draudimas išplaukti laivams, turintiems teisę plaukioti su jos vėliava, tol, kol išplaukdami į jūrą šie laivai neatitinka tarptautinių taisyklių ir standartų reikalavimų;

.2 periodišką laivų, kurie turi teisę plaukioti su jos vėliava, inspektavimą, siekiant nustatyti, ar laivas ir jo įgula atitinka turimuose liudijimuose nurodytus duomenis;

.3 tai, kad per .2 pastraipoje nurodytą periodinį inspektavimą ekspertas turi užtikrinti, kad į šį laivą paskirti jūrininkai yra susipažinę su:

.1 konkrečiomis savo pareigomis ir

.2 laivo sandara, įranga, įrenginiais ir procedūromis;

.4 užtikrinimas, kad visa laivo įgula galėtų veiksmingai koordinuoti savo veiksmus susidarius avarinei situacijai bei vykdydama svarbias saugos ar taršos prevencijos ar jos mažinimo funkcijas;

.5 nacionaliniuose įstatymuose ir teisės aktuose numatomos atitinkamo griežtumo baudos, skatinančios laivus, turinčius teisę plaukioti su jos vėliava, nepažeidinėti tarptautinių taisyklių ir standartų;

.6 atlikus tyrimą, bylų iškėlimas laivams, kurie turi teisę plaukioti su jos vėliava, kurie pažeidė tarptautines taisykles ir standartus, nepriklausomai nuo to, kur padarytas pažeidimas;

.7 nacionaliniuose įstatymuose ir teisės aktuose numatomos atitinkamo griežtumo baudos, skatinančios asmenis, kuriems pagal jų įgaliojimus išduoti liudijimai arba patvirtinimai, nepažeidinėti tarptautinių taisyklių ir standartų, ir

.8 atlikus tyrimą, bylų iškėlimas liudijimus arba patvirtinimus turintiems asmenims, kurie pažeidė tarptautines taisykles ir standartus, nepriklausomai nuo to, kur padarytas pažeidimas.

23. Vėliavos valstybė turėtų prireikus parengti ir vykdyti kontrolės ir stebėsenos programą, siekdama:

.1 numatyti, kad greitai ir nuodugniai būtų atliekami avarijų tyrimai, apie juos atitinkamai pranešant organizacijai;

.2 numatyti, kad būtų renkami statistiniai duomenys, siekiant atlikti tendencijų analizę ir nustatyti problemines sritis, ir

.3 numatyti, kad laiku būtų reaguojama į trūkumus ir įtariamus taršos atvejus, apie kuriuos pranešė uosto arba pakrantės valstybės.

24. Be to, vėliavos valstybė turėtų:

.1 užtikrinti, kad būtų laikomasi taikytinų tarptautinių priemonių, taikant nacionalinės teisės aktus;

.2 numatyti pakankamai kvalifikuoto personalo, galinčio įgyvendinti .15.1 pastraipoje nurodytus nacionalinės teisės aktus, įskaitant tyrimus ir apžiūras atliekančią personalą;

.3 numatyti pakankamai kvalifikuoto vėliavos valstybės personalo, galinčio tirti incidentus, kurių metu laivus, kurie turi teisę plaukioti su jos vėliava, sulaiko uosto valstybės;

.4 numatyti pakankamai kvalifikuoto vėliavos valstybės personalo, galinčio tirti incidentus, kurių metu uosto valstybėms kyla abejonių dėl liudijimų ar patvirtinimų galiojimo arba asmenų, turinčių liudijimus ar patvirtinimus, išduotus uostų valstybėms vadovaujant, kompetencijos, ir

.5 užtikrinti vėliavos valstybės ekspertų ir tyrėjų mokymą ir jų veiklos priežiūrą.

25. Kai vėliavos valstybei pranešama, kad laivą, kuris turi teisę plaukioti su jos vėliava, sulaikė uosto valstybė, vėliavos valstybė turėtų prižiūrėti, kad būtų imamasi atitinkamų

taisomųjų priemonių, kad svarstomasis laivas nedelsiant atitiktų taikytinas tarptautines priemones.

26. Vėliavos valstybė arba jos vardu veikianti pripažinta organizacija turėtų išduoti ar patvirtinti tarptautinį laivo liudijimą tik nustačiusi, kad laivas atitinka visus taikytinus reikalavimus.

27. Vėliavos valstybė turėtų išduoti tarptautinį kompetencijos liudijimą arba patvirtinimą asmeniui tik nustačiusi, kad asmuo atitinka visus taikytinus reikalavimus.

Vėliavos valstybės ekspertai

28. Vėliavos valstybė turėtų apibrėžti ir dokumentais pagrįsti viso personalo, kuris administruoja, atlieka ir tikrina su sauga ir taršos prevencija susijusį bei saugai ir taršos prevencijai įtakos turintį darbą, pareigas, įgaliojimus ir tarpusavio santykius.

29. Personalias, atsakingas už laivų ir bendrovių, kuriems taikomos atitinkamos privalomos priemonės, apžiūras, inspektavimus ir auditus, turėtų atitikti šiuos minimalius reikalavimus:

.1 turėti atitinkamas jūrų arba laivybos institucijų suteiktas kvalifikacijas arba atitinkamos sertifikuoto laivo pareigūno, turinčio arba turėjusio galiojantį valdymo lygmens kompetencijos liudijimą, darbo jūroje patirties ir atnaujinusio technines žinias apie laivus ir jų eksploataciją nuo to laiko, kai buvo suteiktas kompetencijos liudijimas, arba

.2 aukštosios mokyklos išduotą diplomą arba suteiktą lygiavertį laipsnį tam tikroje inžinerijos arba mokslo srityje, pripažintą vėliavos valstybės, arba

.3 eksperto akreditaciją, įgytą baigus oficialią mokymo programą, pagal kurią suteikiamos tokios pačios žinios ir kompetencija, kurių reikalaujama 29.1, 29.2 ir 32 punktuose.

30. Personalias, turintis 29.1 punkte nurodytas kvalifikacijas, turėtų būti ėjęs pareigūno pareigas jūroje mažiausiai trejus metus denio arba mašinų skyriuje.

31. Personalias, turintis 29.2 punkte nurodytas kvalifikacijas, turėtų būti ėjęs atitinkamas pareigas mažiausiai trejus metus.

32. Be to, toks personalias turėtų turėti atitinkamų praktinių ir teorinių žinių apie laivus, jų eksploatavimą ir atitinkamų nacionalinės teisės aktų bei tarptautinių priemonių, reikalingų atlikti vėliavos valstybės ekspertų pareigoms, kurios įgyjamos pagal dokumentais pagrįstas programas, nuostatas.

33. Kito personalo, padedančio atlikti tokį darbą, išsilavinimas, baigtas mokymas ir priežiūra turėtų atitikti užduotis, kurias atlikti jis įgaliotas.

34. Rekomenduojama atitinkamą ankstesnę patirtį kompetencijos srityje laikyti privalumu; jeigu ankstesnės patirties nėra, administracija turėtų paskirti mokymus atitinkamoje srityje.

35. Vėliavos valstybės turėtų taikyti dokumentais pagrįstą personalo kvalifikavimo ir nuolatinio jo žinių atnaujinimo sistemą, kuri būtų pritaikyta užduotims, kurias atlikti jis įgaliotas.

36. Pagal atliekamą (-as) funkciją (-as) kvalifikacija turėtų apimti:

.1 žinias apie laivams, bendrovėms, įguloms, kroviniams ir eksploatavimui taikomas tarptautines ir nacionalines taisykles ir nuostatas;

- .2 žinias apie taikomas apžiūros, sertifikavimo, kontrolės, tyrimo ir priežiūros funkcijas;
- .3 uždavinių ir tikslų, kurių siekiama tarptautinėmis ir nacionalinėmis priemonėmis, skirtomis jūrų saugai ir jūrų aplinkos taršai, taip pat susijusių programų išmanymą;
- .4 vidaus ir išorės procesų, vykstančių laivuose ir krante, išmanymą;
- .5 profesinės kompetencijos, reikalingos paskirtoms užduotims veiksmingai ir kvalifikuotai atlikti, turėjimą;
- .6 gerą saugos, taip pat savisaugos, išmanymą visomis aplinkybėmis ir
- .7 mokymus arba patirtį, susijusius su atliktinomis įvairiomis užduotimis, taip pat, pageidautina, susijusius su funkcijomis, kurias numatoma vertinti.

37. Vėliavos valstybė turėtų išduoti ekspertui identifikavimo dokumentą, kurį jis turi turėti atlikdamas užduotis.

Vėliavos valstybės atliekami tyrimai

38. Jūrų saugos tyrimus turėtų tirti nešališki ir objektyvūs tyrėjai, turintys tinkamą kvalifikaciją ir išmanantys su avarija susijusius klausimus. Atsižvelgiant į susitarimą, kuri (-ios) valstybė (-ės) bus jūrų saugos tyrimą atliekanti (-ios) valstybė (-s), vėliavos valstybė šiuo tikslu turėtų paskirti kvalifikuotus tyrėjus, nepriklausomai nuo avarijos ar incidento vietos.

39. Vėliavos valstybei rekomenduojama užtikrinti, kad atskiri tyrėjai turėtų profesinių žinių ir praktinės patirties srityse, susijusiose su jų įprastomis pareigomis. Be to, siekiant padėti atskiriems tyrėjams atlikti pareigas, nesusijusias su jų įprastomis užduotimis, vėliavos valstybei rekomenduojama užtikrinti, kad, jei reikia, būtų lengvai prieinamos šių sričių žinios:

- .1 laivybos ir laivų susidūrimo prevencijos taisyklės;
- .2 vėliavos valstybės taisyklės, susijusios su kompetencijos liudijimais;
- .3 jūrų taršos priežastys;
- .4 apklausos metodai;
- .5 įrodymų rinkimas ir
- .6 žmogiškojo veiksnio poveikio vertinimas.

40. Rekomenduojama tirti bet kokius nelaimingus atsitikimus, kurių metu susižeidžiama ir dėl to tris arba daugiau dienų neatliekamos pareigos, bet kokius mirties atvejus, susijusius su nelaimingais atsitikimais darbe, ir vėliavos valstybės laivų avarijas, o šių tyrimų rezultatus skelbti viešai.

41. Laivų avarijos turėtų būti tiriamos ir apie jas pranešama pagal atitinkamas tarptautines priemones, atsižvelgiant į Avarijų tyrimo kodeksą su galimais pakeitimais ir organizacijos parengtas gaires. Tyrimo ataskaita turėtų būti nusiųsta organizacijai kartu su vėliavos valstybės pastabomis pagal minėtas gaires.

Vertinimas ir peržiūra

42. Vėliavos valstybė periodiškai turėtų vertinti savo veiklos rezultatus, atsižvelgdama į administracinių procesų, procedūrų ir išteklių, reikalingų siekiant laikytis tarptautinės priemonės, kurių šalis ji yra, numatytų įsipareigojimų, įgyvendinimą.

43. Priemonės, skirtos vėliavos valstybės veiklos rezultatams vertinti, be kita ko, turėtų apimti uosto valstybės kontrolės sulaikymų rodiklius, vėliavos valstybės inspektavimų rezultatus, avarijų statistiką, ryšių ir informacijos procesus, metinių nuostolių statistiką

(išskyrus numanomus bendruosius nuostolius (NBN)) ir kitus atitinkamus veiklos rezultatų rodiklius, siekiant nustatyti, ar personalo formavimas, ištekliai ir administracinės procedūros yra pakankami, kad būtų laikomasi vėliavos valstybės įsipareigojimų.

44. Sritis, kurias rekomenduojama reguliariai peržiūrėti, be kita ko, gali apimti:

- .1 laivyno nuostolius ir avarijų koeficientus, siekiant nustatyti pasirinkto laikotarpio tendencijas;
- .2 patikrintų atvejų, kai buvo sulaikyti laivai, skaičių, palyginti su laivyno dydžiu;
- .3 asmenų, turinčių liudijimus arba patvirtinimus, išduotus pagal vėliavos valstybės įgaliojimus, nekompetentingumo ar pažeidimų patikrintų atvejų skaičių;
- .4 reagavimą į uosto valstybės ataskaitas apie trūkumus arba intervencijas;
- .5 labai sunkių ir sunkių avarijų tyrimus ir po jų įgytą patirtį;
- .6 skirtus techninius ir kitus išteklius;
- .7 laivyno laivų inspektavimų, apžiūrų ir kontrolės rezultatus;
- .8 nelaimingų atsitikimų darbe tyrimus;
- .9 incidentų ir pažeidimų, įvykusių pagal taikytinas tarptautines jūrų taršos prevencijos taisykles, skaičių ir
- .10 liudijimų, patvirtinimų, pritarimų ar panašių dokumentų laikino sustabdymo arba panaikinimo skaičių.

•